

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΗ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 790 ²	Κυριακὴ Β' Ματθαίου (Μαθ. 4,18-23) 7 Ἰουλίου 2013 (2001)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ἡ ἐκλογή τῶν ἀποστόλων

«Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ» (Μαθ. 4,20)

Ἀπὸ τὴν ἐβδομάδα, ἀγαπητοί μου, ἀπὸ τὴν ἐβδομάδα ποὺ ἀκολουθεῖ μετὰ τὴν Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πάντων ἕως τὴν 29 Ἰουνίου εἶνε περίοδος νηστείας· εἶνε ἡ **νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων**. Μὲ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου δυστυχῶς ὠρισμένες χρονιές, ὅταν τὸ Πάσχα πέφτει ἀργά, ἡ νηστεία αὐτὴ μειώνεται καὶ κάποτε μηδενίζεται. Ἡ νηστεία αὐτὴ εἶνε σχετικῶς εὐκόλη, διότι ἐπιτρέπεται τὸ ψάρι. Δὲν ξέρω ἂν ἐσεῖς τὴν τηρῆτε.

Ἡ νηστεία αὐτὴ θεσπίσθηκε γιὰ νὰ προετοιμάζῃ τοὺς Χριστιανοὺς γιὰ τὴ **μεγάλῃ ἑορτῇ** τῶν ἀποστόλων. Καὶ ἡ σημερινὴ Κυριακὴ, ἡ δευτέρα (Β') Κυριακὴ τοῦ Ματθαίου, τὴν περισσότερες φορὲς πέφτει μέσα στὴ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ εὐαγγέλιο ποὺ ἀκούσαμε σήμερα εἶνε σχετικὸ μὲ τοὺς ἁγίους ἀποστόλους.

***

Τί λέει τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο; Στους Ἁγίους Τόπους ὑπάρχει μία λίμνη μὲ νερὰ καθαρὰ. Εἶνε μία ἀπὸ τὴν πιὸ ὄμορφες λίμνες τῆς Γῆς. Τὸ εὐαγγέλιο τὴν ὀνομάζει **«θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας»** (Μαθ. 4,18) ἢ **«τῆς Τιβεριάδος»** (Ἰω. 6,1:21,1). Ἐπειδὴ εἶνε πολὺ μεγάλη, οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἄραβες τὴν λένε θάλασσα.

Σ' αὐτὴ λοιπὸν τὴ θάλασσα, στὴ λίμνη τῆς Τιβεριάδος, πῆγε ὁ Χριστός. Τί νὰ κάνῃ; **Νὰ διαλέξῃ τοὺς μαθητὰς του**, νὰ διαλέξῃ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, ποὺ θὰ συνέχιζαν τὸ ἔργο του στὸν κόσμον. Ποιὸ ἔργο του;

Δὲν ὑπάρχει πιὸ δύσκολο ἔργο ἀπὸ τὸ **ἔργο τοῦ Χριστοῦ**. Ἐὰν σὰς ἔδειχνα ἕνα πλατάνι μεγάλο καὶ σὰς ἔλεγα, ὅτι τὸ πλατάνι αὐτὸ θὰ τὸ ξεριζώσῃ ἕνα μικρὸ παιδάκι, δὲν θὰ γελοούσατε; Τὸ πλατάνι, γιὰ νὰ ξεριζωθῇ, δὲν φτάνουν οὔτε ἑκατὸ ἄντρες. Μπουλντόζα καὶ γερανὸ καὶ φουρνέλλο θέλει, γιὰ νὰ τὸ

ξεριζώσῃ. Ἔτσι ἦταν τὸ κακὸ στὸν κόσμον. Σὰν πλατάνι ριζωμένο βαθειὰ μέσα στὴς καρδιὰς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἔπρεπε νὰ τὸ ξεριζώσῃ ὁ Χριστός· νὰ ξεριζώσῃ τὴν εἰδωλολατρία καὶ νὰ φυτέψῃ τὴν νέα ἀληθινὴ πίστι.

Πῆγε ἐκεῖ ὁ Χριστός, γιὰ νὰ διαλέξῃ τοὺς συνεργάτες του. Ἄλλος στὴ θέσι του θὰ διάλεγε ἄλλους ἀνθρώπους· θὰ διάλεγε πλουσίους, ποὺ ἔχουν λεφτὰ πολλὰ, θὰ ζητοῦσε νὰ συμμαχήσῃ μὲ τὸ κεφάλαιο· θὰ ζητοῦσε νὰ βρῇ στρατηγούς, ποὺ ἔχουν σπαθιὰ καὶ διατάζουν στρατιῶτες· θὰ ζητοῦσε νὰ βρῇ σοφοὺς καὶ φιλοσόφους καὶ μορφωμένους. Μὰ ὁ Χριστός μας δὲν τὸ ἔκανε. Γιατί; Γιατί ἂν ἔπαιρνε πλουσίους, ὅλοι θὰ ἔλεγαν ὅτι ὁ χριστιανισμὸς ξαπλώθηκε μὲ τὰ λεφτὰ. Ἄν ἔπαιρνε σοφοὺς καὶ φιλοσόφους καὶ ῥήτορες, θὰ ἔλεγαν ὅτι ἡ θρησκεία μας ἐπικράτησε μὲ τὴν φιλοσοφία καὶ τὴν ῥητορεία. Κι ἂν ἔπαιρνε μαζὶ του σπαθιὰ, θὰ ἔλεγαν ὅτι κυβέρνησε τὸν κόσμον μὲ τὰ σπαθιὰ. Οὔτε σπαθιὰ πῆρε, οὔτε πουγκιὰ πῆρε, οὔτε φιλοσόφους πῆρε. Τί πῆρε; **φτωχοὺς, ψαρᾶδες**, ἀνθρώπους ξυπόλητους, ποὺ δὲν τοὺς ἔδινε κανεὶς σημασία.

Μὰ, θὰ μοῦ πῆτε, μόνο αὐτοὶ οἱ δώδεκα ψαρᾶδες ἦταν ἐκεῖ; δὲν ὑπῆρχαν ἄλλοι; Ὑπῆρχαν καὶ ἄλλοι. Πόσοι; Τουλάχιστον χίλιοι - δυὸ χιλιάδες ψαρᾶδες θὰ ἦταν γύρω - γύρω στὰ χωριὰ τῆς λίμνης. Γιατί ὁ Χριστός ἀπ' ὅλους ἐκείνους διάλεξε αὐτούς; Κουτουροῦ τοὺς πῆρε, ὅπως κουτουροῦ ἀπλώνεις τὸ χέρι σου καὶ πιάνεις τὰ χαλίκια; Ὅχι δά! **Τοὺς διάλεξε**.

Γιατί τοὺς διάλεξε; Γιατί μέσ' στὰ χαλίκια αὐτοὶ ἦταν διαμάντια. Καὶ γιατί ἦταν διαμάντια; Γιατί ὁ Χριστός δὲν κοιτάζει τὰ ρούχα μας, δὲν κοιτάζει τὸ πορτοφόλι μας, δὲν κοιτάζει τὰ σπίτια ποὺ κατοικοῦμε, δὲν κοιτάζει τὴν ὁμορφιά μας, δὲν κοιτάζει τίποτε ἀπ' αὐτά. Τὴν καρδιά μας ζητάει. Καὶ σὰν καρδιογνώ-

στης, ἔβλεπε ὅτι αὐτοί, κάτω ἀπὸ τὰ ρούχα τοῦ ψαρᾶ, **ἦταν ψυχῆς εὐγενεῖς.**

● Γιατί τοὺς διάλεξε; Γιά κοιτάξετε πρῶτα - πρῶτα ποῦ τοὺς βρῆκε; Τοὺς βρῆκε στὸ καφενεῖο; τοὺς βρῆκε στὴν ταβέρνα μὲ τὰ ποτήρια στὰ χέρια νὰ κουτσοπίνουνε; τοὺς βρῆκε νὰ παίζουν ζάρια; Ὁχι. Ποῦ τοὺς βρῆκε; Στὴ δουλειά. Ἔρριχναν τὰ δίχτυα οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ καὶ ἔπιαναν ψάρια. **Τοὺς βρῆκε στὴ δουλειά.**

● Τοὺς διάλεξε ἀκόμα – γιατί; Δὲν φτάνει νὰ ἴσαι ἐργατικός. Ὑπάρχουν ἐργατικοὶ ἄνθρωποι, ἀλλὰ δὲν συνεργάζονται μὲ ἄλλους· εἶνε μόνοι τους. Οἱ ψαρᾶδες ὅμως αὐτοὶ ποῦ διάλεξε ὁ Χριστός, ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Πέτρος, ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Ἰάκωβος, εἶχαν συνεταιρισμό. Ἦταν μαζί, δούλευαν μαζί· ὁ Ἀνδρέας μὲ τὸν Πέτρο, ὁ Ἰάκωβος μὲ τὸν Ἰωάννη ποῦ εἶχαν καὶ τὸν πατέρα τους τὸ Ζεβεδαῖο. Εὐλογημένα σπίτια! Παλαιότερα τὰ ἀδέρφια δὲν χωρίζαν, ζοῦσαν πατριαρχικῶς. Πῆγα σ' ἓνα χωριὸ καὶ χάρηκε ἡ ψυχὴ μου. Βρῆκα ἓνα σπίτι ποῦ ἦταν ὅλοι μαζί· ἑπτὰ ἀδέρφια, ἑπτὰ νυφάδες, εἴκοσι παιδιά, ἐγγονάκια, καὶ στὴ μέση ἓνας χαριτωμένος γέροντας τσομπᾶνος ὀγδόντα χρονῶν. Ἄ, εὐλογημένος ἄνθρωπος, σὰν τὸν πατριάρχη! Τώρα, λίγα σπίτια εἶνε πιά μαζί. Χωρίζουν τὰ ἀδέρφια, χωρίζουν οἱ πεθερὲς μὲ τὶς νύφες, χωρίζει ὁ κόσμος. Ἐνῶ ἐδῶ στὸ εὐαγγέλιο βλέπεις, ὅτι οἱ δώδεκα αὐτοὶ ψαρᾶδες ποῦ διάλεξε ὁ Χριστός δὲν ἦταν μόνο ἐργατικοί, ἀλλὰ **εἶχαν κ' ἓνα πνεῦμα συνεργασίας,** συνεργάζονταν.

● Τοὺς διάλεξε λοιπὸν ὁ Χριστός γιατί ἦταν ἐργατικοί, τοὺς διάλεξε γιατί ἦταν ἀγαπημένα ἀδέρφια. Τοὺς διάλεξε ἀκόμα, γιατί **ἦταν ἀνώτεροι ἄνθρωποι.** Ποῦ τὸ βλέπουμε αὐτό; Ὅταν τοὺς εἶπε, Ἐλάτε κοντά μου κι ἀφήστε τὰ δίχτυα σας, αὐτοὶ τί ἔκαναν; Ἄφησαν τὰ δίχτυα τους, ἄφησαν τὰ καΐκια τους, τὰ ἄφησαν ὅλα καὶ ἦρθαν κοντά του. Τὰ θυσίασαν ὅλα γιὰ τὸ Χριστό. Ὑπήκουσαν ἀπολύτως. Γι' αὐτὸ τοὺς διάλεξε ὁ Χριστός μας.

Καὶ μετὰ αὐτοὶ οἱ δώδεκα τί ἔκαναν; **Τὸ πιὸ μεγάλο θαῦμα,** ἐγὼ δὲν ξέρω ἄλλο μεγαλύτερο. Τὸ πιὸ μεγάλο θαῦμα εἶνε αὐτὸ ποῦ θὰ γιορτάσουμε μὲ τὴν ἑορτὴ τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Ψαρᾶδες, ξυπόλητοι, χωρὶς γράμματα, χωρὶς ἐπιστήμη, χωρὶς μπουκιά, χωρὶς σπαθιά, χωρὶς κανόνια, χωρὶς πυραύλους, χωρὶς τίποτα, ν' ἀναποδογυρίσουν τὸν κόσμο ὀλόκληρο! Ἐὰν ὑποθέσουμε ὅτι σ' ἓνα χωριὸ πέφτει ἓνα κοπάδι πεινασμένοι λύκοι, χίλιοι - δυὸ χιλιάδες λύκοι, καὶ τὸ κοπάδι τῶν λύκων κυκλώνει

δῶδεκα προβατάκια, ποιοὶ θὰ νικήσουν; Θὰ νικήσουν τὰ ἄρνια; Δὲν θὰ μείνη ποδαράκι, τίποτε δὲν θὰ μείνη. Οἱ λύκοι θὰ νικήσουν. Καὶ ὅμως, νὰ τὸ θαῦμα. Τὰ ἄρνάκια τοῦ Χριστοῦ μας νίκησαν τοὺς ἄγριους λύκους. Καὶ ὄχι μόνο τοὺς νίκησαν, ἀλλὰ καὶ ἔκαναν τοὺς λύκους ἄρνια! Αὐτὸ εἶνε τὸ μεγάλο θαῦμα· ὅτι μὲ δώδεκα ψαρᾶδες, μὲ δώδεκα φτωχοὺς καὶ ἀσήμαντους κατὰ κόσμον, ὁ Χριστὸς ἔκανε τὴ **μεγάλη μεταβολὴ στὸν κόσμο.**

* * *

Τοὺς γιορτάζουμε. Τί πρέπει νὰ κάνουμε; Νὰ νηστεύουμε αὐτὲς τὶς μέρες. Νὰ προετοιμαστοῦμε, νὰ ἐξομολογηθοῦμε, νὰ πᾶμε νὰ κοινωνήσουμε. Κι ὅταν χτυπήσουν οἱ καμπάνες στὴ γιορτὴ τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, νὰ πλησιάσουμε κ' ἐμεῖς καὶ νὰ τοὺς ἐκφράσουμε τὴν **εὐγνωμοσύνη** μας.

Τί ἄλλο νὰ κάνουμε; Νὰ θυμηθοῦμε. Εἶπαμε· ἐργατικοὶ ἦταν αὐτοὶ, δούλευαν ὅλη νύχτα στὴ λίμνη. Ἐργατικοὶ αὐτοὶ, **ἐργατικοὶ κ' ἐμεῖς.** Ἐργατικός πρέπει νὰ εἶνε ὁ ἄνθρωπος. Πότε ὅμως ἐργατικός; Σᾶς τό ἴπα καὶ ἄλλοτε, τὸ ἐπαναλαμβάνω καὶ τώρα· Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευὴ, Σάββατο δουλειά, σὰν τὰ μυρμήγκια. Εἶνε εὐλογημένη ἡ δουλειά! Γιατί τὸ νερὸ ποῦ δὲν τρέχει σκουληκιάζει, καὶ τὸ σίδηρο ποῦ δὲν δουλεύει τὴ γῆ σκουριάζει· καὶ ὁ ἄνθρωπος ποῦ δὲν δουλεύει σαπίζει. Δουλειά ὅλες τὶς καθημερινές. Κυριακὴ πρῶι ὅμως; ἦρθε ἡ ὥρα; χτύπησε ἡ καμπάνα; Νὰ σταματήσουν ὅλα. Ἡ γυναίκα θ' ἀφήση τὸ ράψιμο, τὸ σκούπισμα, τὸ μαγειριό. Ὁ ἄντρας θ' ἀφήση τὴν τσάπα, ὁ τσομπᾶνος τὰ πρόβατα στὸ μαντρί, ὁ δάσκαλος τὸ σχολεῖο, ὁ ὑπάλληλος τὸ γραφεῖο, οἱ πάντες. Φτερὰ στὰ πόδια καὶ **ὅλοι στὴν ἐκκλησία.** Τὸ κάνουμε; εὐλογία· δὲν τὸ κάνουμε; θὰ τὸ πληρώσουμε, θὰ ἴρθῃ ἡ ὥρα αὐτή... Σᾶς πονῶ καὶ σᾶς φωνάζω, πρὶν νὰ νε ἄργα. Χτυπάει ἡ καμπάνα καὶ περνᾶνε τὰ ἅγια καὶ διαβάζεται τὸ εὐαγγέλιο, καὶ κάθεσαι ἐσὺ μὲ τὸ σιγάρο στὸ στόμα καὶ κοροϊδεύεις μέσ' στὴν πλατεῖα; ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ!...

Ἄς πέσουμε κι ἄς παρακαλέσουμε νὰ γίνη ἴλεως ὁ Θεός. Καὶ **νὰ μιμηθοῦμε τοὺς ἀποστόλους,** γιὰ νὰ ἔχουμε τὴν εὐχὴ τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων πατέρων. Εἶθε ὁ Θεὸς διὰ τῶν πρεσβειῶν καὶ τῆς Παναγίας Θεοτόκου νὰ ἐλεήσῃ καὶ σώσῃ πάντας ἡμᾶς· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**